A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített nyolcadik tanács)

2012. március 8.*

„Megsemmisítés iránti kereset — Állami támogatások — Külföldi részesedésszerzés esetén a cégérték adózási amortizációját lehetővé tévő támogatási program — A támogatási programot a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — Végrehajtási intézkedéseket maga után vonó aktus — A személyében való érintettség hiánya — Elfogadhatatlanság”

A T-221/10. sz. ügyben,

az **Iberdrola, SA** (székhelye: Bilbao [Spanyolország], képviselik: J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller és J. Domínguez Pérez ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: R. Lyal és C. Urraca Caviedes, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén Spanyolország által az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási amortizációról szóló, C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 2009. október 28-i 2011/5/EK bizottsági határozat (HL 2011. L 7., 48. o.) 1. cikke (1) bekezdésének megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített nyolcadik tanács),

tagjai: L. Truchot elnök (előadó), M. E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso és H. Kanninen bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. október 24-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2005-ben és 2006-ban előterjesztett írásbeli kérdéseivel (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 és P-5509/06) az Európai Parlament több képviselője a társasági adóról szóló spanyol törvénybe a 2001. december 27-i Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social (adójogi,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

közigazgatási és közrendi intézkedések elfogadásáról szóló 24/2001. sz. törvény; (BOE 313. sz., 2001. december 31., 50493. o.) bevezetett 12. cikk (5) bekezdése rendelkezéseinek állami támogatásként történő minősítéséről kérdezte az Európai Közösségek Bizottságát, amely rendelkezést átvett a 2004. március 5-i Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (a társasági adóról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalásának elfogadásáról szóló 4/2004. sz. királyi rendelet; BOE 61. sz., 2004. március 11., 10951. o.; a továbbiakban: vitatott szabályozás). A Bizottság lényegében azt válaszolta, hogy a rendelkezésére álló információk alapján nem tűnik úgy, hogy a vitatott szabályozás az állami támogatásokra vonatkozó szabályok hatálya alá tartozna.

2 A Bizottság 2007. január 15-i és 2007. március 26-i levelében tájékoztatást kért a spanyol hatóságoktól a vitatott szabályozás hatályának és hatásának értékeléséhez. 2007. február 16-i és 2007. június 4-i leveleiben a Spanyol Királyság közölte a Bizottsággal a kért információkat.

3 2007. augusztus 28-án a Bizottsághoz faxon panasz érkezett egy gazdasági magánszereplőtől, amely szerint a vitatott szabályozás a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül.

4 2007. október 10-i határozatával (összefoglalás: HL C 311., 21. o.) a Bizottság megindította a hivatalos vizsgálati eljárást a vitatott szabályozás tárgyában.

5 2007. december 5-i levelében a Bizottság megkapta Spanyolország észrevételeit az eljárás megindításáról szóló e határozatról. 2008. január 18. és június 16. között a Bizottság harminckét érdekelt harmadik féltől, köztük a felperestől, az Iberdola SA-tól is kapott észrevételeket. 2008. június 30-i és 2009. április 22-i levelükben a spanyol hatóságok megjegyzéseket tettek az érdekelt harmadik felek észrevételeire.

6 2008. február 18-án, 2009. május 12-én és június 8-án technikai megbeszélésekre került sor a spanyol hatóságokkal. További technikai megbeszélésekre került sor a 32 érdekelt harmadik fél közül egyesekkel.

7 2008. július 14-i levelükben és 2009. június 16-i elektronikus levelükben a spanyol hatóságok kiegészítő tájékoztatást nyújtottak be a Bizottsághoz.

8 A Bizottság az eljárást az Európai Unión belüli részesedésszerzéseket illetően a külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén Spanyolország által az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási amortizációról szóló, C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 2009. október 28-i 2011/5/EK határozattal (HL 2011. L 7., 48. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat) zárta le.

9 A megtámadott határozat a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja a vitatott szabályozást, amelynek lényege olyan adókedvezmény, amely lehetővé teszi a spanyol társaságok számára, hogy levonják az Unión belül letelepedett külföldi vállalkozásokban szerzett részesedésekből eredő cégérték amortizációját.

10 A megtámadott határozat 1. cikkének (2) és (3) bekezdése ugyanakkor a bizalomvédelem elvének megfelelően lehetővé teszi a vitatott szabályozás alkalmazását a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2007. december 21-i közzétételét megelőzően történt részesedésszerzések, valamint azon részesedésszerzések tekintetében, amelyek valamely szabályozó hatóság engedélyéhez kötöttek, és e hatóságot az ügyletről ezen időpont előtt értesítették, valamint amely ügyletek teljesítésére visszavonhatatlan kötelezettséget vállaltak 2007. december 21. előtt.

Eljárás és a felek kereseti kérelmei

11 A Törvényszék Hivatalához 2010. május 18-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

12 A Törvényszék Hivatalához 2010. szeptember 30-án benyújtott külön beadványában a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a szerinti elfogadhatatlansági kifogást emelt.

13 A Törvényszék Hivatalához 2010. november 16-án benyújtott iratában a felperes megtette észrevételeit a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatban.

14 2011. június 8-án az eljárási szabályzat 14. cikke alapján és a nyolcadik tanács javaslatára a Törvényszék a jelen ügyet kibővített ítélkező testület elé utalta.

15 A Törvényszék (kibővített nyolcadik tanács) az előadó bíró jelentése alapján úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, hogy döntsön a Bizottság által benyújtott elfogadhatatlansági kifogásról, és kérdéseket tegyen fel a feleknek. A felek az előírt határidőn belül válaszoltak.

16 A 2011. október 24-i tárgyaláson a Törvényszék meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a kérdéseire adott válaszait.

17 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdését;

– utasítsa el a Bizottság által hivatkozott elfogadhatatlansági kifogást;

– rendelje el az eljárás folytatását, és tűzzön ki – az eljárás indokolatlan elhúzódására tekintettel – meg nem hosszabbítható határidőt a Bizottság számára ellenkérelmének előterjesztésére;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

18 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

19 A felperesnek az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételei pervezető intézkedés iránti kérelmet is tartalmaznak, amely arra irányul, hogy a Törvényszék hívja fel a Bizottságot egyrészt arra, hogy közölje vele a vitatott szabályozást igénybe vevő adóalanyokra vonatkozó azon információkéréseket, amelyeket a Spanyol Királyságnak címzett a vizsgálati eljárás során, valamint azokat a válaszokat, amelyeket ez utóbbitól kapott, másrészt pedig annak közlésére, hogy megismerhette-e a vitatott szabályozás kedvezményezettjeinek pontos számát és kilétét 2009 októberéig.

A jogkérdésről

20 A Bizottság azt állítja, hogy a jelen kereset azon indokból elfogadhatatlan, hogy a felperes nem bizonyította sem az eljáráshoz fűződő érdekét, sem pedig azt, hogy őt a megtámadott határozat személyében érintette.

21 Először a Bizottság által hivatkozott második elfogadhatatlansági kifogást célszerű megvizsgálni.

22 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében „[b]ármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket.”

23 Mivel a megtámadott határozatot a vizsgálati eljárás lezárásakor fogadták el, és nem a felperesnek címezték, személyében való érintettségét a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítéletében (EBHT 1963., 197. o.) meghatározott kritériumok szerint kell értékelni. Ennek megfelelően a felperesnek kell bizonyítania, hogy a megtámadott határozat őt bizonyos, egyedülálló minősége miatt, vagy valamely olyan ténybeli helyzet miatt érinti, amely minden más személytől megkülönbözteti őt, és e tény őt a határozat címzettjeivel analóg módon személyesen érintetté teszi (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-298/00. P. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-4087. o.] 36. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

24 Elsődlegesen a felperes – annak bizonyítása céljából, hogy a megtámadott határozat, amely megállapítja, hogy a szóban forgó program összeegyeztethetetlen a közös piaccal, őt személyében érinti –lényegében arra hivatkozik, hogy ő a vitatott szabályozás kedvezményezettje.

25 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely vállalkozás a Bizottság ágazati támogatási programot megtiltó határozata ellen főszabály szerint nem nyújthat be megsemmisítés iránti keresetet, ha e határozat őt csak a szóban forgó ágazathoz való tartozása miatt és az említett program potenciális kedvezményezettjeként érinti. Az ilyen határozat ugyanis a felperes vállalkozás vonatkozásában olyan általános hatályú intézkedésként jelenik meg, amely objektív módon meghatározott helyzetekre alkalmazandó, és amely általánosan és elvontan körülírt személyek kategóriája vonatkozásában fejt ki joghatásokat (lásd a fent hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 37. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a Törvényszék T-309/02. sz., Acegas kontra Bizottság ügyben 2009. június 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

26 Mindazonáltal, mivel a felperes vállalkozást a kérdéses határozat nem csupán a szóban forgó ágazatban működő vállalkozásként, vagyis az érintett támogatási program potenciális kedvezményezettjeként, hanem az e program címén nyújtott olyan egyedi támogatás tényleges kedvezményezettjeként is érinti, amelynek a visszatéríttetését a Bizottság elrendelte, az említett határozat által személyében érintett, és a határozat ellen benyújtott keresete elfogadható (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-15/98. és C-105/99. sz., Olaszország és Sardegna Lines kontra Bizottság egyesített ügyekben 2000. október 19-én hozott ítéletében [EBHT 2000., I-8855. o.] 34. és 35. pontját, valamint a Törvényszék T-75/03. sz., Banco Comercial dos Açores kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 10-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 44. pontját).

27 Ezért azt kell megvizsgálni, hogy a felperes valamely ágazati támogatási program keretében nyújtott, a megtámadott határozat által érintett olyan egyedi támogatás tényleges kedvezményezettjének minősül-e, amelynek a visszatéríttetését a Bizottság elrendelte (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-71/09. P., C-73/09. P. és C-76/09. P. sz., Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság ügyben 2011. június 9-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-4727. o.] 53. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

28 E tekintetben a felperes először is arra hivatkozik, hogy a görög Metal Industry of Arcadia C. Rokas, SA-ban 2008-ban és 2009-ben szerzett részesedést, és a megtámadott határozat a 2007. december 21. utáni ügyletekkel kapcsolatos támogatások kedvezményezettjei tekintetében írja elő a visszatérítettést. Másodsorban azt állítja, hogy a 2007. december 21-ét megelőzően általa végrehajtott ügyletek tekintetében is személyében érintett.

29 A 2007. december 21. utáni ügyleteket illetően meg kell állapítani, hogy a felperes semmiféle bizonyítékot nem szolgáltat arra nézve, hogy a vitatott szabályozást alkalmazták az érintett görög csoportban való részesedésszerzésére. Ily módon irataiban csak a szóban forgó program alkalmazásának szándékára hivatkozik, és a tárgyaláson megerősítette, hogy egyetlen adóbevallásában sem kérte e program alkalmazását.

30 A felperes helyzete tehát e tekintetben nem tér el bármely más olyan vállalkozás helyzetétől, amely a vitatott szabályozás igénybevételére alkalmas ügyletet hajtott végre, tehát e program potenciális, és nem tényleges kedvezményezettjének minősül (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Acegas kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 51–54. pontját). Következésképpen a felperes a 2007. december 21. utáni ügyletek tekintetében nem minősül a megtámadott határozat által személyében érintettnek.

31 A 2007. december 21. előtti ügyletek tekintetében a felperes azt állította, hogy a vitatott szabályozás tényleges kedvezményezettje volt. Az elfogadhatatlansági kifogásra tett észrevételeihez ugyanis olyan dokumentumot csatolt, amely tanúsítja, hogy a vitatott szabályozást egy, az Egyesült Királyságban letelepedett társaságban 2007. április 23-án, illetve egy Görögországban letelepedett társaságban 2001. december 1-jén és 2005. december 1-jén történt részesedésszerzései tekintetében alkalmazta. Mindazonáltal a megtámadott határozat 1. cikkének (2) bekezdése és 4. cikkének (1) bekezdése értelmében nem vonatkozik rá az e rendeletben előírt visszatérítési kötelezettség.

32 E tekintetben a felperes először is azt állítja, hogy valamely felperesnek egy támogatást összeegyeztethetetlennek nyilvánító aktus általi személyében való érintettsége elismerése nem korlátozódhat arra az esetre, amikor a hivatkozott aktus e támogatás visszatérítését írja elő. A jelen ügyben azon okból érintett személyében, hogy a támogatás kedvezményezettjeinek zárt köréhez tartozik, amelyek száma és azonossága a megtámadott határozat elfogadása során meghatározható és ellenőrizhető volt. E tekintetben azt kéri, hogy a Törvényszék adjon helyt a fenti 19. pontban hivatkozott pervezető intézkedés iránti kérelemnek. Egyébiránt azt, hogy különleges helyzetét figyelembe vették, tehát személyében érintett, egyaránt bizonyítja a felperes hivatalos vizsgálati eljárásban való tevékeny részvétele, amire többek között a képviselői és a Bizottság közötti, a megtámadott határozat (11) preambulumbekezdésében említett találkozó utal, valamint az, hogy a megtámadott határozat (2) preambulumbekezdése említi a Scottish Power társaságban való részesedésszerzését.

33 Először is emlékeztetni kell arra is, hogy az a körülmény, hogy a jogalanyok, akikkel szemben valamely intézkedés alkalmazandó, szám szerint vagy akár egyedileg többé-kevésbé pontosan meghatározhatók, semmi esetre sem jelenti, hogy e jogalanyokat ezen intézkedés által személyükben érintettnek kell tekinteni, amennyiben nem vitatott, mint a jelen ügyben sem, hogy az intézkedés a kérdéses jogi aktusban meghatározott objektív jogi vagy ténybeli helyzet folytán alkalmazandó (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-451/98. sz., Antillean Rice Mills kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-8949. o.] 52. pontját, valamint a Törvényszék T-292/02. sz., Confservizi kontra Bizottság ügyben 2009. június 11-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-1659. o.] 53. pontját). Következésképpen nem kell elrendelni a felperes által kért, lényegében annak meghatározására irányuló pervezető intézkedést, hogy a Bizottság képes volt-e azonosítani a vitatott szabályozás kedvezményezettjeit.

34 Egyébiránt az ítélkezési gyakorlat kétségtelenül elismerte, hogy valamely felperes személyében érintett lehet a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárásban való tevékeny részvétele okán. Mindazonáltal olyan különleges helyzetekről volt szó, amelyekben a felperes egyértelműen körülírt és a határozat tárgyához szorosan kapcsolódó tárgyalói szereppel bírt, amely által olyan ténybeli helyzetben volt, amely őt minden más személytől megkülönböztette (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-319/07. P. sz., 3F kontra Bizottság ügyben 2009. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2009. I-5963. o.] 85–95. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

35 Márpedig, a jelen ügyben a felperes – a többi 31 érdekelt félhez hasonlóan – csak észrevételek benyújtására szorítkozott, illetve képviselői, egyéb harmadik személy érdekeltekkel együtt, részt vettek a Bizottsággal 2008. április 16-án tartott találkozón. E körülmények nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a felperes olyan tárgyalói szereppel bírt, amely lehetővé tenné személyében való érintettségének elismerését.

36 Bár a felperes azt állítja, hogy e részvétele a hivatalos vizsgálati eljárásban, valamint a Scottish Powerben történt részesedésszerzésének említése a megtámadott határozatban azt bizonyítja, hogy különleges helyzetének olyan alapos tárgyalás tárgyát kellett alkotnia, amely alapján megállapítható személyében való érintettsége a Törvényszék T-9/98. sz., Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie kontra Bizottság ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének (EBHT 2001., II-3367. o.) értelmében, semmiféle olyan adatot nem szolgáltatott, amely lehetővé tette volna annak megállapítását, hogy helyzete összehasonlítható az ezen ítélet alapul szolgáló ügy felperesének helyzetével.

37 A fent hivatkozott Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben (80–82. pont) ugyanis a német adótörvények a Bizottság vitatott határozata által összeegyeztethetetlennek nyilvánított rendelkezése elfogadását elsősorban a felperes helyzetének különlegessége indokolta. E különleges helyzet nemcsak a német kormány és a felperes anyavállalata által benyújtott írásbeli észrevételek, hanem e kormány és a Bizottság közötti alapos tárgyalások tárgyát is képezte. Továbbá a német kormány azt javasolta a Bizottságnak, hogy csak a felperes tekintetében alkalmazza a vitatott rendelkezést, és egyénileg értesítsen minden más felet e rendelkezés minden további esetleges alkalmazásáról. A Bizottság határozatában megvizsgálta ezt a javaslatot, és megjelölte azokat az indokokat, amelyek miatt nem fogadhatta el e javaslatot.

38 Márpedig a jelen ügyben a felperes nem hivatkozott semmiféle olyan tényezőre, amely alapján meg lehetne állapítani olyan különleges helyzet fennállását, amely a spanyol kormány és a Bizottság közötti alapos tárgyalások tárgyát alkotta. Egyébiránt nem kétséges, hogy a vitatott szabályozás elfogadását nem a felperes feltételezetten különleges helyzetének figyelembevétele indokolta. Az a tény, hogy a Scottish Powernek a felperes általi megszerzése említésre került a megtámadott határozat (2) preambulumbekezdésében, egyáltalán nem azt jelenti, hogy figyelembe vették különleges helyzetét, mivel ezen említés csak példálózó jellegű.

39 A felperes másodsorban azt állítja, hogy a 2007. december 21. előtti ügyleteknek a visszatéríttetési kötelezettség hatálya alól való kizárása egyfelől nem végleges a bizalomvédelem elvének értelmében a T-207/10. sz. Deutsche Telekom ügyben a megtámadott határozat rendelkező részének e része ellen benyújtott kereset okán, másfelől pedig nem köti azokat a nemzeti bíróságokat, amelyekhez versenytársai keresetet nyújtottak be.

40 Amint arra a Bizottság helyesen rámutat, ezen érvelésében a felperes összetéveszti a személyes érintettség követelményét az eljáráshoz fűződő érdek követelményével. Ugyanis, ha az eljáráshoz fűződő érdek elsősorban a keresetnek az uniós bírósághoz történő benyújtását követően a nemzeti bírósághoz benyújtott keresetek alapján állapítható meg (a Törvényszék T-309/04., T-317/04., T-329/04. és T-336/04. sz., TV 2/Danmark és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-2935. o.] 78–82. pontja), a természetes vagy jogi személy személyében való érintettségét a kereset benyújtásának napján kell vizsgálni, és kizárólag a megtámadott határozattól függ. Ily módon a valamely támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító és annak visszatéríttetését elrendelő határozat által személyében érintett személy megtartja e minőségét még akkor is, ha később úgy tűnik, hogy a visszatéríttetést nem érvényesítik vele szemben (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 56. pontját, valamint Trstenjak főtanácsnok ezen ügyre vonatkozó indítványa [EBHT 2011., I-4727. o.] 81. és 82. pontját).

41 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy a felperesnek ahhoz, hogy a megtámadott aktus által személyében érintett legyen, bizonyítania kell, hogy zárt körhöz tartozik, nevezetesen olyan csoporthoz, amely a megtámadott aktus elfogadását követően már nem növekszik (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-152/88. sz., Sofrimport kontra Bizottság ügyben 1990. június 26-án hozott ítéletének [EBHT 1990., I-2477. o.] 11. pontját, valamint a C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság ügyben 2006. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-5479. o.] 63. pontját).

42 Ebből az következik, hogy a jelen ügyben a megtámadott határozat 1. cikke (2) bekezdésének a Törvényszék általi megsemmisítése, a vitatott támogatások ezt követő visszafizettetése a felperessel, valamint a nemzeti bíróság előtti, ebből következő eljárások, túl azon, hogy tisztán hipotetikusak – mivel a felperes a Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszként, valamint a tárgyaláson is elismerte, hogy semmiféle keresetet nem nyújtott be a nemzeti bírósághoz –, nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a felperes személyében érintett.

43 Egyébiránt, mivel a felperes a T-207/10. sz. ügyben benyújtott keresetre támaszkodik azon állítása tekintetében, hogy vele szemben annak megtagadása, hogy vitassa a megtámadott határozat rendelkező részének számára kedvezőtlen részét, elismerve ugyanakkor e kereset elfogadhatóságát a megtámadott határozat rendelkező részének számára kedvező részével szemben, megfosztaná őt a hatékony bírói jogvédelemtől, emlékeztetni kell arra, hogy az Unió a törvényességen alapuló unió, amelyben az intézmények aktusai ellenőrzés alá esnek a tekintetben, hogy azok a Szerződéssel és az alapvető jogokat magukban foglaló általános jogelvekkel összeegyeztethetők-e. Ezért a magánszemélyek hatékony bírói védelemre jogosultak azon jogaikat illetően, amelyeket az uniós jogrendből származtatnak. Mindazonáltal a jelen ügyben a felperes semmilyen módon nincs megfosztva a hatékony bírói védelemtől. Ugyanis, még ha a Törvényszék a jelen keresetet elfogadhatatlannak is nyilvánítja, a felperest semmi nem akadályozza meg abban, hogy a nemzeti bíróság előtti, olyan jogviták keretében, amelyek felmerülésére maga is hivatkozik, és amelyek keretében olyan jogalapokat hozhatnak fel, amelyekkel vitatják, hogy a felperest a megtámadott határozat értelmében nem terheli visszatérítési kötelezettség, az EUMSZ 267. cikk szerinti előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését indítványozza a megtámadott határozat érvényességét azon az alapon megkérdőjelezve, hogy az megállapítja a vitatott szabályozás összeegyeztethetetlenségét (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-443/08. és T-455/08. sz., Freistaat Sachsen és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2011. március 24-én hozott ítéletének [EBHT 2011., II-1311. o.] 55. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

44 A fentiekből következik, hogy a megtámadott határozat nem érinti személyében a felperest.

45 A felperes másodlagosan arra hivatkozik, hogy nem köteles bizonyítani, hogy személyében érintett a megtámadott határozat által az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében. A megtámadott határozat ugyanis rendeleti jellegű jogi aktus, amely őt közvetlenül érinti, és amely nem von maga után végrehajtási intézkedéseket.

46 A jelen ügyben a megtámadott határozat nem minősíthető olyan aktusnak, amely nem von maga után végrehajtási intézkedéseket. A megtámadott határozat 6. cikkének (2) bekezdése ugyanis „a határozat teljesítése érdekében hozott nemzeti intézkedéseket” említ, amelyeket addig kell végrehajtani, amíg „a [vitatott] program alapján nyújtott támogatást teljes egészében vissza nem fizetik”. Már ezen, végrehajtási intézkedéseknek minősülő visszatérítési intézkedések puszta léte igazolja, hogy a megtámadott határozat végrehajtási intézkedéseket maga után vonó aktusnak minősül. Ezen intézkedéseket ugyanis címzettjeik vitathatják a nemzeti bíróság előtt.

47 Végső soron ezen intézkedéseket – adott esetben – a felperes is vitathatja, amennyiben – amint erre hivatkozik (lásd fentebb, 39. pont) – érvényesítenék vele szemben a visszatérítési kötelezettséget. Továbbá, amint azt a Bizottság a tárgyalás során hangsúlyozta, a megtámadott határozatot végrehajtó intézkedések nem szorítkoznak e visszatéríttetési intézkedésekre, hanem az összeegyeztethetetlenséget megállapító határozat végrehajtására irányuló valamennyi intézkedést is tartalmazzák, többek között azt is, amely a szóban forgó adókedvezmény iránti kérelmek elutasítását rendeli el, amely elutasítást a felperes szintén vitathat a nemzeti bíróság előtt. Következésképpen el kell utasítani a felperes azon érvelését, miszerint a megtámadott határozat nem vonna maga után, és nem is igényelne végrehajtási intézkedéseket joghatása kifejtése céljából, tekintve hogy e határozat automatikusan megakadályozza a vitatott szabályozásnak a kedvezményezettek és a Spanyol Királyság általi további alkalmazását.

48 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat végrehajtási intézkedéseket von maga után, következésképpen – anélkül, hogy határozni kellene a szóban forgó határozat rendeleti jellegéről – a felperesnek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó tagmondatán alapuló másodlagos érvelését el kell utasítani.

49 Az előzőekben foglaltak alapján tehát a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a Bizottság által felhozott, a felperes eljáráshoz fűződő érdekének hiányán alapuló első elfogadhatatlansági kifogást.

A költségekről

50 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, kötelezni kell a saját költségei és a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére, ez utóbbi kérelmének megfelelően.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék az Iberdrola, SA-t kötelezi a költségek viselésére.

Truchot Martins Ribeiro Wahl

Soldevila Fragoso Kanninen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. március 8-i nyilvános ülésen.

Aláírások